

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1936 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående förbud för politiska partier att använda främmande makters rikssymboler i sin verksamhet.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 64, vilken behandlats av första lagutskottet, har herr *Meyerhöffer* m. fl. hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till lag om förbud för politiska partier att använda främmande makters rikssymboler i sin verksamhet samt om straff för överträdelse av förbudet.

Till stöd för sin hemställan anföra motionärerna följande:

Vissa politiska partier använda i sin propaganda igenkännings- och samlingstecken, vilka äro att betrakta såsom rikssymboler för främmande makter, med vilka vårt land har och önskar ha vänskapliga relationer. Det är uppenbart olämpligt, att dessa symboler begagnas i de partipolitiska striderna i vårt land. Dessa symboler förlora genom denna användning hos oss alltmera sin karaktär av utländska rikssymboler och uppfattas i stället som inhemska partitecken. Detta kan t. o. m. medföra risken för störningar av vårt förhållande till utländska makter. Vi anse därför att statens intresse påkallar förbud mot användande på dylikt sätt av ifrågakvarande symboler ävensom straffpåföljd vid förbudets överträdande.

I lagen den 23 mars 1934 om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar, vilken tillkom i samband med Sveriges biträdande av 1925 års Haagkonvention för skydd av den industriella äganderätten, stadgas bötesstraff för den som i utövning av näringsverksamhet i vissa angivna fall använder märke, som honom veterligen utgöres av eller innehåller statsvapen, statsflagga eller annat statseblem, ävensom för den som eljest utan vederbörligt tillstånd i handelsändamål brukar märke, vilket honom veterligen utgöres av eller innehåller statsvapen. Det sagda gäller även om beteckningar, som med de nämnda förete sådan likhet, att förväxling lätt kan äga rum.

I övrigt innehåller svensk rätt icke något förbud mot användande av främmande makters rikssymboler. Det står sålunda enskilda och sammanslutningar fritt att vid utövandet av politisk verksamhet begagna dem, förutsatt att användandet icke sker på sådant sätt att allmän förargelse väckes eller gällande förbud mot politiska uniformer överträdes.

För skymfande av främmande makts statseblem finnes icke något särskilt straff i svensk rätt lika litet som för sådan förgripelse mot vårt eget riksvapen eller vår egen riksflagga. Det må anmärkas att i t. ex. Danmark och

Norge, vilka i likhet med oss sakna särskilda straffsanktioner för kränkande av det egna landets statssymboler, finnas tämligen stränga straffbestämmelser till skydd för främmande maktens emblem. Hos oss torde emellertid skymfande av en utländsk statssymbol i regel bliva straffbart såsom förargelseväckande beteende.

Utskottet. Utskottet finner icke att motionärerna anfört några bärande skäl till stöd för sitt yrkande om en förbudslagstiftning i det av dem angivna hänseendet och får därför hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 februari 1936.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Anderson* i Hägelåkra, *Velander**, *Norling**, *Branting**, *Henriksson, Karlsson* i Gillberga och *Verner Andersson*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist och Nilsson* i Antnäs*, fru *Östlund*, herr *Olsson* i Rimforsa*, fröken *Wellin* samt herrar *Lindberg* i Umeå och *Johansson* i Bro*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
